

POSTANOWIENIE

25 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 25 maja 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z wniosku J.B. i Z. B.
z udziałem M.K. i Z. N.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na skutek skargi kasacyjnej M. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z 11 października 2022 r., V Ca 206/22,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od M.K. na rzecz J. B. i Z. B. po 450 złotych zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania M.K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 11 października 2022 r., zaskarżając je w części uwzględniającej apelację wnioskodawców oraz w części zasądzającej od uczestnika na rzecz wnioskodawców solidarnie koszty postępowania. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi, który wydał orzeczenie, lub innemu sądowi równorzędnemu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części uwzględniającej apelację wnioskodawców i w części zasądzającej solidarnie koszty postępowania za obie instancje oraz zmianę postanowienia Sądu drugiej instancji przez oddalenie apelacji wnioskodawców w całości.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy wnosili o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Bezwzględny wymogiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. m.in. postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16).

Skarżący – wbrew jednoznacznej treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. – nie określił w sposób precyzyjny wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia. W szczególności wniosek o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części” (bez określenia tej części) nie może być ani utożsamiany z żądaniem uchylenia orzeczenia w określonej części, ani uzupełniany założeniem, że zakres żądanego uchylenia odpowiada wskazanemu przez stronę zakresowi zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną, tym bardziej wobec złożoności zaskarżonego orzeczenia.

Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (postanowienie SN z 15 września 2020 r., V CSK 116/20). Natomiast zamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z pominięciem oznaczenia zakresu żądanego uchylenia lub zmiany stanowi istotną wadę skutkującą odrzuceniem skargi *a limine* (zob. np. postanowienia SN: z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 8 maja 2008 r., V CZ 26/08; z 19 marca 2009 r., II UZ 9/09).

Wadliwie został również sformułowany wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego. Skarżący domaga się jednoczesnego uchylecia i zmiany postanowienia Sądu Okręgowego, co nie jest przecież możliwe. Oczywiste jest bowiem, że uchylone orzeczenie nie może być jednocześnie w tym samym zakresie zmienione.

Już tylko na marginesie Sąd Najwyższy wskazuje na wadliwą kolejność wniosków skargi. Wniosek o wydanie wyroku reformatoryjnego, jako uzasadniony tylko w pewnych okolicznościach (art. 398¹⁶ k.p.c.), powinien zostać sformułowany jako podstawowy wniosek skargi, a wniosek o wydanie wyroku kasatoryjnego – jako wniosek ewentualny.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz stosownie do art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

[ms]